

Podaje się również do wiadomości, iż następujące państwa złożyły zastrzeżenie przewidziane w artykule 1 § 2 Konwencji dodatkowej: Austria, Bułgaria, Dania, Finlandia, Irak, Norwegia, Portugalia i Czechosłowacja.

Ponadto podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami Protokołu A składając swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Szwecja	dnia 18 lipca	1966 r.,
Czechosłowacja	dnia 14 listopada	1966 r.,
Dania	dnia 23 lutego	1967 r.,
Holandia	dnia 9 maja	1967 r.,
Jugosławia	dnia 17 lipca	1967 r.,
Hiszpania	dnia 4 sierpnia	1967 r.,
Liechtenstein	dnia 5 października	1967 r.,
Francja	dnia 11 marca	1968 r.,

Węgry	dnia 19 marca	1968 r.,
Belgia	dnia 14 października	1968 r.,
Syria	dnia 9 grudnia	1968 r.,
Szwajcaria	dnia 21 stycznia	1969 r.,
Irak	dnia 2 czerwca	1969 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 10 czerwca	1969 r.,
Austria	dnia 2 lipca	1969 r.,
Luksemburg	dnia 20 maja	1970 r.,
Finlandia	dnia 30 grudnia	1970 r.,
Turcja	dnia 5 maja	1971 r.,
Norwegia	dnia 16 sierpnia	1971 r.,
Portugalia	dnia 20 października	1971 r.,
Bułgaria	dnia 21 października	1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

48

KONWENCJA CELNA

dotycząca czasowego przywozu materiału pedagogicznego,

sporządzona w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 czerwca 1970 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja celna dotycząca czasowego przywozu materiału pedagogicznego.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 8 lipca 1972 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

49

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 lutego 1973 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r. złożony został Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej w Brukseli dnia 29 sierpnia 1972 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 29 listopada 1972 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 10 września 1971 r., podpisując

ją bez zastrzeżenia ratyfikacji lub składając dokumenty ratyfikacyjne albo przystąpienia w niżej podanych datach:

Rwanda	dnia 5 listopada	1970 r.,
Togo	dnia 21 grudnia	1970 r.,
Dahomej	dnia 5 lutego	1971 r.,
Liban	dnia 16 lutego	1971 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 10 czerwca	1971 r.,
Algieria	dnia 16 czerwca	1971 r.,
Australia	dnia 25 czerwca	1971 r.,
Jordania	dnia 25 czerwca	1971 r.,
Kamerun	dnia 29 czerwca	1971 r.,
Somalia	dnia 29 czerwca	1971 r.,
Tunezja	dnia 20 października	1971 r.,

Irak	dnia 2 grudnia	1971 r.,
Niger	dnia 21 marca	1972 r.,
Iran	dnia 24 kwietnia	1972 r.,
Austria	dnia 10 października	1972 r.,
Hiszpania	dnia 17 listopada	1972 r.

Zgodnie z artykułem 18 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rwandy, Togo, Dahomeju, Libanu i Republiki Federalnej Niemiec dnia 10 września 1971 r., a w stosunku do pozostałych państw Konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od podpisania jej przez to państwo bez zastrzeżenia ratyfikacji lub złożenia dokumentu ratyfikacyjnego albo dokumentu przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

50

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 1973 r.

w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych.

W wyniku uchwały VII Plenum KC PZPR o skoordynowaniu wszelkich działań zmierzających do przyjęcia kompleksowego systemu wychowawczego, tworzenia odpowiednich warunków dla jego realizacji oraz rozwiązywania wszelkich problemów związanych z życiem i pracą młodzieży zgodnie z socjalistyczną zasadą jedności praw i obowiązków, Rada Ministrów na podstawie art. 52 ust. 2 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Pomoc materialną dla studentów stanowią:

- 1) stypendia:
 - a) zwyczajne i fundowane,
 - b) premie zwyczajne i specjalne premie naukowe,
- 2) nagrody okresowe,
- 3) nagrody za uzyskanie dyplomu z wyróżnieniem,
- 4) zasiłki losowe,
- 5) zasiłki zwrotne dla dyplomantów,
- 6) zasiłki rzeczowe,
- 7) uprawnienia do korzystania z domów i stołówek studenckich.

§ 2. 1. Pomoc materialna udzielana jest studentom ze środków przewidzianych w częściach budżetu Państwa, obejmujących szkoły wyższe, ze środków własnych jednostek gospodarki społecznej oraz Polskiej Akademii Nauk.

2. Środki na pomoc materialną dla studentów przekazywane są przez jednostki gospodarki społecznej i Polską Akademię Nauk szkole wyższej, za której pośrednictwem realizowane są wszystkie formy pomocy materialnej.

§ 3. 1. Pomoc materialną cofa się, jeżeli student przestał odpowiadać warunkom wymaganym do jej przyznania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do studenta pobierającego stypendium fundowane, jeżeli przestał on odpowiadać warunkom określonym w § 7.

§ 4. 1. W razie korzystania przez studenta z pomocy materialnej na podstawie nieprawdziwych danych, cofa się przyznana pomoc.

2. Równowartość pobranej na podstawie nieprawdziwych danych pomocy materialnej przypisuje się studentowi do zwrotu.

3. W stosunku do studenta świadomie korzystającego z nieprawdziwych danych powinno być wszczęte w trybie obowiązujących przepisów postępowanie dyscyplinarne.

§ 5. Decyzje organów szkoły wyższej w zakresie przyznawania i wstrzymywania pomocy materialnej oraz jej wysokości i rodzaju, a także zwrotu pobranych z tego tytułu kwot podejmowane są w oparciu o opinie i wnioski organu samorządu studenckiego.

Rozdział 2

Zasady przyznawania i wysokość poszczególnych rodzajów pomocy materialnej.

§ 6. 1. Stypendia zwyczajne lub fundowane są pomocą dla studenta przewidzianą na częściowe lub całkowite pokrycie kosztów:

- 1) zakwaterowania,
- 2) żywienia,
- 3) niezbędnych pomocy naukowych oraz
- 4) innych wydatków.

2. Stypendia zwyczajne są przyznawane ze środków szkoły wyższej, a stypendia fundowane ze środków jednostek gospodarki społecznej.

§ 7. 1. O stypendium zwyczajne lub fundowane może ubiegać się student pochodzący z rodziny, w której dochód netto na jedną osobę nie przekracza miesięcznie 1.200 zł.

2. Student pobierający stypendium zwyczajne obowiązany jest do zgłoszenia szkole wyższej zaistniałych zmian w sytuacji materialnej, będącej podstawą do przyznania mu stypendium.

§ 8. 1. Stypendium zwyczajne wynosi od 400 do 1.200 zł miesięcznie.